

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 4. Alii Episcopi celebres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

ro miser ille, qui mortuum simulaverat, Sæculum IV.
A. C. 325.
revera exspiravit; cum Sanctus præter-
riisset, socii ejus monentes, ut surgeret,
summo stupore obriguere, cum viderent
mortuum; recurrunt ad Sanctum, pro-
strati ad ejus pedes, dolum fatentur, &
suam paupertatem obtendunt; audiit il-
le benigne, & similibus ad Deum preci-
bus, quibus vitam ademerat vivo, reddi-
dit mortuo. Talis erat illustris Jacobus
Nisibitanus.

§. IV.

Alii Episcopi celebres.

Paulus Episcopus Neocæsariensis ad Eu- Theod. 1. c. 7.
phratem ambarum manuum usu pri-
vatus erat, quarum nervos Persecutores
ei sub Licinio ferro candenti adusserant.

Eustathius Episcopus Antiochenus quo- Hier. in Cat.
& epist. 126.
ad Evagr.
Sozo. 1. c. 2.
que in Concilio adfuit; natus erat Sidæ
in Pamphilia, & postquam Episcopus Be-
rææ in Syria fuisset, ad Sedem Antioche-
nam, defuncto S. Philogono, vocatus est.
Eustathius gloriose Nomen Jesu Christi
confessus fuerat, vir vitæ sanctitate, &
Doctrinæ fama præcipuus. Contra A-
rianos plura opera scripsit, quæ hodie de-
siderantur, superest autem Tractatus de

K §

Pytho-

pro hoc Defuncto orare potuisset? ergo stolidi
est Interpretis Protestantis exclamatio: Die lieben
Älten haben nichts gewußt von einem Segfeuer!

Sæculum IV. Pythonissa, in quo contra Origenis opi-
 A. C. 325. nionem docet, hujus mulieris opera neu-
 tiquam ipsum Samuelem, ab inferis re-
 ductum, apparuisse, sed Dæmonis arte
 tam in Saulis, quam mulieris cerebro hu-
 jus viri, quasi præsentis, species fuisse ex-
 citatas.

sup. l. X.
S. 16. 17.

Patres Con-
 cili Nicæni.

Greg. Naz.
orat. 19.

Martyr. R.
14. Nov. ex
Monol.

Epist. Jul.
ap. Athan.
apol. 2. p.
750.

In Concilio Nicæno visus quoque est
 Macarius Episcopus Jerosolymitanus,
 Leontius Cæsareæ, quæ est Cappadocia
 Metropolis; is Concilio Ancyrano, &
 Neo-Cæsariensi interfuerat, sicut etiam
 Amphion Episcopus Epiphaniæ in Cilli-
 cia. Ex eadem Provincia advenit Ma-
 cedonius Mopsuestanus, tunc adhuc dum
 Catholicus, exinde Arianus. Leontius
 multos labores pro fide subierat, plures-
 que ad Martyrium instituerat, atque in-
 ter cæteros S. Gregorium Armeniæ; ad
 Concilium veniens in fide informavit
 Gregorium, postmodum Episcopum Na-
 zianzenum, S. Gregorii Theologi Patrem.
 Ex eadem Cappadociæ Provincia venit
 Euphicus Thianæus, ex vicinis autem Pro-
 vinciiis, Longianus Neo-Cæsariensis, Ba-
 filius Amaseensis, Meletius Sebastopoli-
 tanus, Hypatius Gangrensis in Paphla-
 gonia, quem in reditu a Concilio lapidi-
 bus a Novatianis obrutum dicunt. Mar-
 cellus Episcopus Ancyranus Galatiæ Me-
 tropolitanus, notissimus postea propter
 errores, quorum fuit incusatus, Arianis
 vero

vero semper maxime contrarius; hujus fides in Concilio, ut orthodoxa, approbata est. Sæculum IV.
A. C. 325.

Præterea inter Patres, qui in Concilio confederunt, recensentur Theonas Cyzicenus, Marinus Troadensis, Eutyclus Smyrnensis, Nunechius Laodicensis ex Phrygia. Ex Thracia Phedria, Pedorus, aut Pederotus Episcopus Heracleæ, illius Provinciæ Metropoli, quem S. Athanasius viris apostolicis accenset. Metrophanes Episcopus Byzantinus, extrema se-nectute gravis, misit Vicarios Presbyteros, atque inter hos Alexandrum, futurum in Episcopatu suo successorem. Ex Macedonia aderant Alexander Theffalonicensis, qui S. Athanasium, etiam post susceptum Episcopatum Alexandrinum filium suum appellare solebat, tanta ejus erat auctoritas. Ex Græcia Pistus Episcopus Atheniensis, Aristeus alterius urbis; alter Pistus Episcopus Marcionopolitanus in Mœsia. Ex Dacia Protogenes Episcopus Sardicensis, jam tum fama clarus; Sylvester alterius urbis, Theophilus Episcopus Gothorum. Ex Sicilia Capiton. Ex Africa Cæcilianus Episcopus Carthaginensis. Ex Donatistarum parte nemo comparuisse invenitur. Hi captata occasione magnos tumultus in Africa excitaverant, dum interim Constantinus in bello Liciniano procul detineretur; v. Pagi. an. 307. n. 6.
Athanas. apol. 2. p. 783. & 799.
Socr. II. hist. c. 4. Euf. III. vit. c. 7. & ibi Valef.

parta

Sæculum IV. A. C. 325. parta victoria, Constantinus quosdam ex Oriente illuc mittere decreverat, qui pacem reducere adlaborarent, postquam qui ex Occidente missi fuerant, nihil effectissent; at dum de disceptatione super opinione Arii nuntiatum est, facile intellexit Orientales dare aliis non posse, quod ipsi non habebant, nempe unionem, & pacem.

Const. ap. Euf. II. vit. c. 66. 67. 68.

§. V.

Legati Summi Pontificis.

Theodor. I. hist. c. 8. Cum S. Sylvester Papa ad Concilium iter longissimum suscipere per ætatem non posset, duos Presbyteros Vitum, & Vincentium misit, quibus mandatum, in ea, quæ agerentur, consentire. Vitus iste non nunquam etiam Viton, vel Victor dicitur. Osius Episcopus Cordubensis, potestate delegata, SS. Pontificis vices in hoc Concilio obiisse creditur. Certe Concilio præfuisse videtur, cum in omnium subscriptionum capite ejus Nomen legatur. S. Athanasius de eo dicit, quod omnia Concilia rexerit, & eum quidem exinde post viginti duos annos Concilio Sardicensi præfuisse constat. Profecto non dispicitur, quare Osius Cordubensis ex vulgari Episcoporum ordine, Alexandrino, & Antiocheno præsentibus, suo nomine omnibus mundi Episcopis præfisset. *Gelasius Cyzicenus claris*

Apol. p. 703.

Gelas. I. II. c. 5.